

[illegible]

#1606;#1616;#1606;#1614;
#1575;#1604;#1618;#1605;#1614;#1580;#1614;#1575;#1606;#1614;#1577;#1616;#1571;#1614;#1606;#1618;
#1610;#1614;#1593;#1618;#1605;#1614;#1604;#1614;
#1575;#1604;#1585;#1617;#1614;#1580;#1615;#1604;#1615;
#1576;#1616;#1575;#1604;#1604;#1617;#1614;#1610;#1618;#1604;#1616;
#1593;#1614;#1605;#1614;#1604;#1575;#1611;#1548;
#1579;#1615;#1605;#1617;#1614;
#1610;#1615;#1589;#1618;#1576;#1616;#1581;#1614;
#1608;#1614;#1602;#1614;#1583;#1618;
#1587;#1614;#1578;#1614;#1585;#1614;#1607;#1615;
#1575;#1604;#1604;#1617;#1614;#1607;#1615;#1548;
#1601;#1614;#1610;#1614;#1602;#1615;#1608;#1604;#1614;
#1610;#1614;#1575;#1601;#1615;#1604;#1575;#1614;#1606;#1615;
#1593;#1614;#1605;#1616;#1604;#1618;#1578;#1615;
#1575;#1604;#1618;#1576;#1614;#1575;#1585;#1616;#1581;#1614;#1577;#1614;#1603;#1614;#1584;#1614;#1575;
#1608;#1614;#1603;#1614;#1584;#1614;#1575;#1548;
#1608;#1614;#1602;#1614;#1583;#1618;#1576;#1614;#1575;#1578;#1614;
#1610;#1614;#1587;#1618;#1578;#1615;#1585;#1615;#1607;#1615;
#1585;#1614;#1576;#1617;#1615;#1607;#1615;
#1608;#1614;#1610;#1615;#1589;#1618;#1576;#1616;#1581;#1615;
#1610;#1614;#1603;#1618;#1588;#1616;#1601;#1615;
#1587;#1616;#1578;#1618;#1585;#1614;
#1575;#1604;#1604;#1617;#1614;#1607;#1616;
#1593;#1614;#1606;#1618;#1607;#1615; ‏"‏‏. ‏ “İşlediği günahları açığa vuranlar dışında, ümmetimin tamamı affedilmiştir. Bir adamın gece kötü bir iş yapıp Allah onu örttüğü halde sabahleyin kalkıp; Ey falan! Ben dün gece şöyle şöyle yaptım, demesi, aşıkâre işlenmiş günahlardandır. Oysa kişi, Rabbi kendisinin kötülüğünü örttüğü halde geceyi geçirmişti. Fakat o, Allah’ın örttüğünü açarak sabahlıyor.” (Buhar&iicirc;; “Edeb”; 60;Müslim, “Zühd”; 52) buyuruyor. Günah işlemek, kusur ve hata yapmak, sevilmeyen, arzu edilmeyen ve sahibine de hiçbir fayda sağlamayan sadece kötü görülmesine ve bayağı sayılmasına sebep olan bir durumdur. Durum böyle iken gizli kapaklı bir yerde işlenen ve Allah’tan başkasının bilmediği, bir anlamda Allah&rsquo'ın da örttüğü bir günahı faziletmişçesine hayâsızca ortaya dökmek ve başkalarına anlatmak, din&iicirc;açıdan tasvip edilmemiş hatta böyle davranan kimselerin Allah&rsquo'ın bağışlamasının dışında kalacakları ifade buyrulmuştur. Böyalesine ağır bir manev&iicirc;müeyyidenin öngörülmesi, işlenen günahın toplumda yaygınlaşmasını, onun normal bir davranış olarak algılanmasını önleme amacına yöneliktir. Nitekim İslam ahlakçıları da, ayıp sayılan davranış ve tutumları, herkesin gözü önünde işlemenin gizlisine göre daha kötü bir davranış biçimi olduğunu ısrarla belirtmişler, kişinin ayıplarını insanlardan saklamasının ve toplumun da bu tür davranışlar karşısında duyarlı olmasının önemi üzerinde durmuşlardır. Şu kadar var ki, İslam ahlakına göre, ayıplanma veya başka herhangi bir baskıya maruz kalma endişesiyle kötülükten kaçınmak kişiye fazilet

kazandırmaz. Zira hiçbir ayıp, Allah’a gizli kalmaz.

قُلْ اِنْ
تُخْفُوا مَا
فِى
صُدُورِكُمْ
اَوْ
تُبْدُوهُ
يَعْلَمْهُ
اللهُ
وَيَعْلَمُ
مَا فِى
السَّمَوَاتِ
وَمَا فِى
اْلاَرْضِ
وَاللهُ
عَلَى كُلِّ
شَىْءٍ
قَدِيرٌ “İçinizde olanı
gizleseniz de açığa vursanız da Allah onu bilir. Göklerdeki her şeyi, yerdeki her şeyi
de bilir. Allah, her şeye hakkıyla gücü yetendir.” (Âİ-i İmrân, 3/29)
ayeti, bu hususu dile getirmektedir. Hiçbir ayıp veya günah, Allah’a gizli
kalmayacağına güre insan öncelikle yüce Mevla’dan hayâ etmeli ve
imkân öİçüsünde kusurlarını düzeltmelidir. Günah ve
kusurlarını başkalarına anlatanlar, günah işlemleri bir yana diğer taraftan Allah’ı,
Resûİünü ve müminleri adeta hafife almış, kötüİüklerini
iyilik, günahlarını sevap, bayağılıklarını fazilet saymış olurlar. Bu ise, en az işledikleri
günah seviyesinde bir pervasızlıktır. Oysa günah işleyen bir kimsenin, hiç
olmazsa onu gizli tutması, kendisini aşağıılanmaktan kurtarır. Ayıp ve kusurların
açıklanması, bu tür davranışlarda bulunanlarda hayâ duygusunun zamanla yok
olmasına sebep olmaktadır. Ancak bu tür davranışların örtülmesi, davranış
sahiplerinin gördükleri şefkat ve merhamet karşısında kendilerine çeki
düzen vermelerini teminde önemli bir etkidir. Dinimizde, toplumda iffetsizlik ve
hayâsızlığın yayılmasına çanak tutacağından kişinin ayıp ve kusurlarını, günah
ve isyanlarını açığa vurması nasıl yasaklanmışsa, başka kimselerin ayıp ve kusurlarının
araştırılması, onların gizli hâİ ve özel hayatlarının deşifre edilmesi de yasaklamıştır. Şu
kadar var ki, başkalarının mağduriyetine sebep olan hata ve kusurların gizlenmesi, dinen caiz
değildir. Ayıpların araştırılıp ortaya dökülmesi; insanları birbirine
düşürmeden, aralarında kin ve düşmanlık tohumları ekmekten, fenalıkların
yayılmasından başka bir şeye yaramaz. İnsanların gizli kalmış kusurlarını açıklamak,
herkese duyurmak, onların utanma duygularının yok olmasına, sosyal kontrolün azalmasına
ve böylece ahlaksızlığın süratle yayılmasına da sebep olur. Peygamberimiz ve ashabı,
kimsenin ayıplarını araştırmamış ve araştıranları da şiddetle kınamıştır. Peygamberimizin;
مَنْ عَيَّرَ
أَخَاهُ
بِذَنْبٍ
لَمْ يَمُتْ
حَتَّى
يَعْمَلَهُ “Din

kardeşini bir suçundan dolayı ayıplayan kimse, o suçu (günahı) kendisi de işlemeklemez. (Tirmizi, "Sıfatı" Kıyame", 53) uyarısını da hiçbir zaman unutmamak gerekir. Sonuç olarak herkesin günah ve kusuru olabilir. İşlenen günahların toplumda ağı vurulması, onların normal bir davranış ya da tutummuş gibi sunumu, insanların dindarlık anlayışlarının zayıflamasına, günahlara karşı tepkisel yaklaşımlarına engel teşkil etmektedir. Bu itibarla toplumda iyilikler, güzelikler, sevaplar, faziletler anlatılmalı ki diğer insanlar da bu tür eylemlere yönelirsin. Boş, faydasız, insanların duyarlılığını zayıflatacak; günahları, hayırsızlığı hafifletecek söz ve davranışlardan da uzak durulmalıdır. Dr. Yaşar YİĞİT

[İslam ve Hayat, Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)